

Vowoord

*Elke morgen schenkt Hij
nieuwe weldaden.*

Klaagliederen 3:23

Roze doosje. Satijnen lint. Gekleurde hartjes. Dat kan maar één ding zijn... Een cadeautje – en wel speciaal voor jou. Niet omdat je jarig bent. Niet omdat je geslaagd bent. Niet omdat je zo goed presteert. Gewoon om te vieren dat je geliefd en ongelooflijk waardevol bent. Om even stil te staan bij het feit dat je bestaat, want dat is iets bijzonders, toch?

Bovendien is het niet zomaar een presentje. Het is een pakje vol beloften en liefdesverklaringen van niemand minder dan God. Driehonderdzesenzestig geschenken van Hem, voor jou – elke dag een cadeautje.

Veel uitpakplezier!

*Liefs,
Daniëlle*

1 januari

Wees dankbaar.

Kolossenzen 3:15

Minder snoepen. Meer sporten. Minder scherpjes. Meer boeken. Je zet een punt en staart naar de vlammen in de open haard. Dit jaar wil je het anders doen. Grote stappen zetten en nieuwe wegen inslaan. Volhouden en niet halverwege afhaken. Je wilt... Je blik gaat terug naar je voornemens. Er mist nog iets. Je rimpelt je voorhoofd en peinst net zo lang tot je weet wat er ontbreekt. Minder jij, meer God – en veel meer dankbaarheid.

Genade, gunsten, goede gaven... God schenkt ze je vandaag – en heel het jaar door. Zegeningen om te tellen en niet te vergeten. Om Hem voor te prijzen en dankbaar te zijn.

2 januari

*Er is een tijd voor alles
wat er is onder de hemel.*

Prediker 3:1

Zo. Je stopt een laatste kerstslinger in de doos en sluit het deksel. Oliebollen op, kerstkaartjes opgeborgen en nu ook de kerstversieringen opgeruimd. Je veegt nog snel een vergeten hoopje poedersuiker weg en met dat je de laatste sporen van de feestdagen uitwist, keert het gewone leven stukje bij beetje terug. Glans verbleekt. Gloed verflauwt. Glitter verstuift. Tijd om het dagelijkse leven weer te omarmen.

Er wacht weer een nieuw jaar. Een jaar vol tijd. Tijd om te vieren en tijd om te leven. Tijd voor jezelf en tijd voor God. Geniet van elke dag door Hem gegeven. Elk uur en elk moment.

3 januari

*Niets zal ons kunnen scheiden
van de liefde van God.*

Romeinen 8:39

Jouw lieve meisje. Vertederd kijk je naar je slapende dochter. Een versleten teddybeer stevig tegen haar aan gedrukt, haar duim half in haar mond. Liefdevol strijk je een blonde krul uit haar gezicht en je glimlacht. Je had nooit gedacht dat je nog meer van haar zou kunnen houden dan op het moment dat ze voor het eerst in je armen lag, en toch is het zo. Een liefde onvoorstelbaar groot. Met geen pen te beschrijven en geen gum uit te wissen. Onvoorwaardelijk.

God houdt onuitsprekelijk veel van je en niets kan jou van Zijn liefde scheiden. Geen hoogte en geen diepte. Geen zonde. Geen dood. Niets.

4 januari

Blijf niet staan bij wat
eertijds is gebeurd.

Jesaja 43:18

Ongelooflijk. Je klapt het autoportier dicht. Nog geen jaar geleden was er geen tijd om je te helpen verhuizen, maar nu je broer verkast, heeft je vader ineens zeeën van tijd. Verongelijkt doe je je gordel om en je duwt de gedachte aan je vaders verdrietige blik weg. Je sluit je oren voor zijn berouwvolle woorden. Achteraf zeggen dat het je spijt, neemt niet weg dat het is gebeurd. Spijt heelt geen pijnlijke wonden.

God roept je op om het verleden te laten rusten; niet langer stil te staan bij wat er is gebeurd. Hij moedigt je aan vooruit te kijken. Je te richten op de toekomst die voor je ligt.

5 januari

Wijs mij Uw weg, HEER.

Psalm 86:11

Moet je nu links of rechts? Je tuurt naar de plattegrond, maar hoe je hem ook houdt, je wordt er niet wijs uit. Je vouwt hem weer op en kijkt dan om je heen. Links ziet er uitnodigend uit. Brede weg, grote villa's, goedgeklede mensen. Rechts komt meer in de buurt van een pad. Grote stenen, diepe kuilen en is dat nu een zwerver? Besluiteloos gaat je blik van de ene naar de andere kant. Links? Rechts?

Waar moet je nu heen? Er is maar één plattegrond die dat vertelt. De Bijbel. Alleen Gods Woord leidt je op de juiste weg. Lees Zijn woorden. Laat je de weg wijzen – en je zult je bestemming bereiken.

6 januari

Alleen de zegen van
de HEER maakt rijk.

Spreuken 10:22

Honderd euro te weinig. Gefrustreerd prop je de folder in elkaar en je kijkt chagrijnig naar buiten. Recht in het gezicht van de buurman. De *rijke* buurman. Hij zwaait vriendelijk, maar het enige wat je ziet, zijn de Rolex om zijn pols en de Armani-zonnebril op zijn neus. Je ziet geld. Je ziet alles wat jij niet hebt. Met een ruk draai je om en je beent de kamer uit. Waarom heb *jij* geen bergen geld? Waarom ben *jij* niet rijk?

Geld lijkt het sleutelwoord tot een rijk en gelukkig leven, maar niets is minder waar. Als je echt rijk – en gelukkig – wilt worden, heb je aan één ding genoeg. Gods zegen.

7 januari

Ik zal van jullie vissers
van mensen maken.

Marcus 1:17

Beet. Eindelijk. Je mondhoeken krullen omhoog en opgewonden haal je de lijn binnen. Gestraag zie je de dobber dichterbij komen, maar als de haak boven water komt, zakt je mond open. Nee... Je laat je op het viskrukje ploffen. Geen snoek. Geen baars. Geen karper. Aan het haakje bungelt een minuscuul visje. Je stampst op de grond. Geweldig. Heb je een keer een vis aan de haak, is het zo'n... piepding. Een flutvangst.

God is dol op vissen en elke vis – groot, klein, dik, dun – is welkom in Zijn grote net. Geen vangst is te klein en geen vis te min. Dus werp je netten uit. Word Gods mensenvisser – en vang.

8 januari

De Heer verliest je
niet uit het oog.

1 Petrus 3:12

God, waar was U toen ik U nodig had? Je kijkt naar de lege mouw die slap omlaaghangt en snikt. Arm weg, carrière weg, leven weg... Allemaal omdat iemand het rode licht over het hoofd zag – jou over het hoofd zag. Je voelt de woede weer oplaaien. En God? Die keek waarschijnlijk de andere kant op. Of had het te druk met andere dingen. Je drukt je gezicht in het kussen. Je hart huilt en je ziel schreeuwt. *God, waarom?*

God verliest je niet uit het oog, al lijkt soms het tegendeel waar. Hij ziet je en Hij zal je helpen. Alleen op *Zijn* tijd en *Zijn* manier. Verlies de moed dus niet. Wacht geduldig. Hoop.

9 januari

Bij U, HEER, schuil ik.

Psalm 71:1

Droog. Eindelijk. Je haalt opgelucht adem en kijkt vanuit het bushokje naar de regen die met bakken tegelijk omlaagkomt. Grote druppels vormen bellen op de plassen, om direct weer kapot te worden geblazen. Uit je tas diep je een zakdoek op, maar nog voor je je neus kunt snuiten, klinkt er een luid gekraak en maakt de wind korte metten met het afdakje. Verbluft kijk je omhoog. Alle beschutting weggevaagd. Je schuilplaats verdwenen.

Onze schuilplaatsen lijken vaak heel solide, maar storten bij het minste of geringste in. God daarentegen weerstaat storm en regen. Schuil bij Hem – en je bent veilig.

10 januari

Het doel van je opdracht is liefde.

1 Timoteüs 1:5

Huh? Met opgetrokken wenkbrauwen kijk je naar het A4'tje. Een essay schrijven over het ietsisme? Wat is ietsisme? Je trekt je filosofieboek naar je toe, bladert naar achteren tot je het onderwerp gevonden hebt en laat je ogen dan over de regels glijden. *Metafysische kracht, diffuse religie, transcendentie...* Je laat je schouders hangen en staart moedeloos naar de opdracht. Je snapt er niets van. Hoe moet je dit nu zien klaar te spelen?

Gods opdrachten zijn ook niet altijd makkelijk, maar het gaat niet zozeer om hoe je het ervan afbrengt als wel om hoe je het doet. Doe het met liefde. Doe het voor Hem.

